

Loven forlænger for et Aar, fra 1. April 1947 til 31. Marts 1948, den i 1943 vedtagne Vareforsyningslov.

Ved Lovforslagets Fremsættelse paapegede *Handelsministeren*, at der vist var almindelig Enighed om, at Tiden ikke var inde til at ophæve denne Lov. Det kunde beklages, men lod sig næppe ændre. Saavel fra Administrationens som fra Erhvervenes Side nærede man imidlertid Ønske om at naa frem til det bedst mulige *Fordelingsgrundlag* for Importvarerne. Allerede i nogen Tid havde der fundet Overvejelser Sted herom, og paa enkelte Vareomraader var et Resultat blevet naaet. Bestræbelserne var navnlig rettet mod at faa gennemført en saadan Bevillingspraksis, at man importerede de Varer, som baade i kvalitativ og prismæssig Henseende var mest fordelagtige. For *Metervareernes* Vedkommende var saaledes gennemført en Ordning, der i Hovedtrækkene fungerede paa den Maade, at der var nedsat et sagkyndigt Udvalg, den saakaldte *Tilbudskontrol*, som med Bistand fra Erhvervene sorterede de af Importørerne fra Udlandet modtagne Tilbud og derefter stillede Bevillingsbeløbene til Raadighed for de Importører, som havde været i Stand til at fremskaffe de bedste og billigste Varer. „Under en saadan Bevillingspraksis kan det ikke undgaas, at Hensynet til en ligelig Fordeling mellem Importørerne af Bevillingsbeløbene i Forhold til disses tidligere Import kommer til at træde i Baggrunden. Imidlertid tror jeg, at alle kan være enige om, at det principielle Synspunkt, der ligger til Grund for denne Ordning, nemlig at de dygtigste Importører, det vil sige de, der kan importere de bedste og billigste Varer, ogsaa skal have Fortrinsret ved Fordelingen af Bevillingsbeløbene, er rigtigt. Paa en Maade kan Ordningen siges at være Udtryk for et Forsøg paa at *opretholde Konkurrencen mellem Importørerne* inden for de Rammer, som de begrænsede Importbeløb, der er til Raadighed, nu engang giver Mulighed for. Naturligvis har der været Overgangsvanskeligheder at overvinde ved Indførelsen af en saadan ny Ordning, men de Erfaringer, der er indhøstet, synes at vise, at Systemet kan fungere og i mange Henseender er mere fordelagtigt og giver bedre Resultater end de hidtil benyttede Fordelingsprincipper.

Ikke alle Vareomraader egner sig for den Bevillingspraksis, der nu er indført for Metervareernes Vedkommende, men der finder fortsat Overvejelser Sted med Henblik paa Muligheden af at videreføre de Retningslinier, der ligger til Grund for Metervareordningen, paa andre Vareomraader. Overvejelserne herom foregaar naturligvis i et snævert Samarbejde med de interesserede Erhverv.“

Som det tidligere var meddelt Repræsentanter for Partierne, havde Regeringen med Henblik paa den anspændte Valuta-